

[Alfred Jensen.]

om ikke mere; det er bl. a. dør, alle Napalmbomberne er blevet kastet mod befolkningen. Såvidt jeg kan se af det, der foreligger her, bliver hjælpen ikke ydet til hele det koreanske folk. Det er den sydkoreanske regering, man har forhandlet med; hospitalet placeres i Seoul, og det vil jo sige, at det er en ensidig hjælp, der her ydes. Jeg går ud fra, at der ikke er nogen her, der har den opfattelse, at Korea forenes omgående, så at man kan sige, at den hjælp, der her ydes, kommer hele det koreanske folk til gode, og når det ikke er tilfældet, må man jo sige, at denne hjælp ydes ensidigt, og at foranstaltninger af denne art kan bidrage, selvom det kun er et lille bidrag, til at holde spændingen vedlige; og det, vi kunne ønske, var jo, at man gennem en sådan humanitær foranstaltning ydede et bidrag til, at den endelige fred blev sluttet og Korea forenet. Da det ikke ses at være tilfældet, kan vi ikke medvirke til forslaget gennemførelse, således som det ligger udformet og klarlagt for os.

Tholstrup: Både på min gruppes og på egne vegne kan jeg give min varmeste tilslutning til dette lovforslag. Det er en af de smukkeste former for internationalt samarbejde. Meget blod og store militærudgifter kunne være sparet, om man i tide havde taget sådanne opgaver op. Danmark kan på denne måde yde sit bidrag til større mellemfolkelig forståelse ved at vinde disse menneskers venskab. Men et sådant venskab kan ikke vindes, hvis vi er overlegne og føler os som bedre mennesker, fordi vi i dette tilfælde er giverne. Selvom det er mange penge, er beløbet lille i forhold til, hvad vi ofrer på vort militærberedskab, eller hvad vi selv modtog som gave efter den europæiske krigs afslutning. Vi må derfor glæde os over, at vi er i stand til at deltage, og give vort bidrag med et ydmygt sind.

Udenrigsministeren (H. C. Hansen): Jeg takker de fem ordførere, der på deres partiers vegne så uforbeholdent og enstemmigt har givet tilslutning. At det ærede medlem hr. Alfred Jensen ikke har kunnet gøre det på sit partis vegne, overrasker mig. Jeg troede, at man havde kunnet overvinde sine sædvanlige fornemmelser her, hvor der

foreligger en så væsentlig humanitær opgave. Det har man altså ikke kunnet, og hvis det ærede medlem hr. Alfred Jensen tror, at han med sine bemærkninger kan drage mig ind i en almindelig politisk diskussion om Korea, tager han fejl. Jeg synes, det ærede medlem havde pyntet på sig og sine synspunkter, hvis han havde givet tilslutning til forslaget. Herved er intet at gøre. Jeg takker de øvrige ærede ordførere.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Jeg har aldeles ikke ønsket at fremkalde nogen udenrigspolitisk diskussion ved denne sags behandling. Det, jeg har ønsket at gøre opmærksom på, er, at den hjælp, der her ydes, kun ydes til en del af det koreanske folk, og det finder jeg ikke rimeligt i betragtning af, at den nordkoreanske del af landet og altså også af folket har lidt mindst lige så meget som den af befolkningen, der befinder sig i Sydkorea. Det er årsagen til, at vi finder, at dette forslag er urimeligt udarbejdet, og det er derfor, vi ikke kan stemme for det. Vi kan ikke vende os imod, at man yder en sådan hjælp; jeg synes blot, at man burde yde den til begge de stridende parter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om ændringer i forsorgslovens § 257 vedrørende talebidende.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 5641).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ordføreren (Hjortnæs): Udvalget har holdt møde og vedtaget enstemmigt at indstille lovforslaget til vedtagelse uforandret.

Hermed sluttede forhandlingen.